

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060206

DOM
2014-06-12
Stockholm

Mål nr
M 1709-14

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2014-01-30 i mål nr M 1069-13, se bilaga

KLAGANDE

Miljönämnden i Malmö stad
205 80 Malmö

MOTPARTER

1. HSB Sundsfastigheter AB
HSB Turning Torso
211 15 Malmö

2. B J

SAKEN

Återförvisning av ärende angående buller; nu fråga om prövningstillstånd m.m.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen meddelar prövningstillstånd.
 2. Mark- och miljööverdomstolen upphäver mark-och miljödomstolens dom och avvisar Miljönämndens i Malmö stad överklagande av länsstyrelsen beslut.
-

Dok.Id 1147556

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

BAKGRUND M.M.

Miljönämnden i Malmö stad (miljönämnden) avskrev genom delegationsbeslut den 8 november 2011 ett ärende avseende klagomål från B J beträffande buller från hennes grannlägenhet. I beslutet uttalas bl.a. följande. Anmäld störning skulle visserligen kunna utgöra en risk för människors hälsa enligt 9 kap 3 § miljöbalken. Störningen kan dock ske utan förvarning när som helst på dygnet och kan endast med mycket stor svårighet kontrolleras/mätas av miljönämnden. Denna typ av störning löses mer effektivt med stöd av annan lagstiftning såsom hyreslagstiftning/jordabalken. Fastighetsägaren uppmanas att vidta åtgärder med stöd av den lagstiftning som finns att tillgå i det specifika fallet.

Länsstyrelsen beslutade den 30 januari 2013, efter överklagande av B J, att upphäva miljönämndens beslut och visa ärendet åter till miljönämnden för fortsatt handläggning. Som skäl angavs bl.a. följande. Om det finns anledning att anta att en byggnads skick medför olägenheter för människors hälsa är den som upplåter byggnaden för bostäder skyldig enligt 26 kap. 22 § miljöbalken att utföra sådana undersökningar som behövs för tillsynen. Någon utredning eller mätning har inte skett. Det kan inte anses orimligt att kräva att fastighetsägare bl.a. utreder byggnadens ljudgenomsläpplighet då det finns flera indikationer på att byggnaden i sig är så lyhörd att olägenheter för människors hälsa riskerar att uppstå.

Miljönämnden överklagade länsstyrelsens beslut.

I den överklagade domen fann mark- och miljödomstolen att länsstyrelsen haft fog för återförvisningsbeslutet.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Miljönämnden har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen, med upphävande av mark- och miljödomstolens samt länsstyrelsens beslut, fastställer miljönämndens beslut.

Miljönämnden har sammanfattningsvis anfört följande. B J har i en

skrivelse till miljöförvaltningen i februari 2013 angett att störningen har upphört. Då det inte längre finns någon olägenhet kan det skäligen inte krävas någon utredning.

Sedan fråga uppkommit om nämndens rätt att överklaga länsstyrelsens beslut har miljönämnden anfört bl.a. följande. Mark- och miljööverdomstolen har i ett liknande fall, beslut den 8 november 2011, mål nr. M 6741-11, konstaterat att ett återförvisningsbeslut är ett sådant beslut som innefattar ett avgörande som har betydelse för målets utgång, och att länsstyrelsen hade gjort en annan bedömning än miljö- och hälsönämnden avseende behovet av utredning, varför nämnden ansågs kunna klaga på beslutet.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Mark- och miljööverdomstolen meddelar prövningstillstånd och tar upp målet till omedelbart avgörande.

Enligt 16 kap. 12 § första stycket 1 miljöbalken får överklagbara beslut överklagas av den som beslutet angår, om avgörandet gått honom eller henne emot.

Är länsstyrelsens beslut ett överklagbart beslut?

Enligt 34 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291) får talan mot beslut, varigenom mål återförvisas till lägre instans, föras endast om beslutet innefattar avgörande av fråga som inverkar på målets utgång, dvs. innebär ett ställningstagande i sakfrågan. Denna princip får anses tillämplig även på återförvisningsbeslut som fattas av förvaltningsmyndighet. Då länsstyrelsen är en förvaltningsmyndighet är bestämmelsen alltså tillämplig.

I förevarande fall har miljönämnden, utifrån vad som kan utläsas av dess beslut, inte gjort någon bedömning av behovet av utredning utifrån miljöbalkens regler utan endast hänvisat till annan lagstiftning. Miljönämnden har således närmast *avvisat* anmälan, utan att pröva den i sak. Länsstyrelsen har sedan, efter överklagande, bedömt att det finns skäl att utreda störningarna enligt miljöbalkens regler och har återförvisat ärendet till miljönämnden för fortsatt handläggning.

Då länsstyrelsen således tagit ställning till vilka regler som ska tillämpas får länsstyrelsens beslut att återförvisa ärendet anses vara ett i och för sig överklagbart beslut.

Är miljönämnden berörd och har beslutet gått miljönämnden emot?

Fråga är därefter om länsstyrelsens beslut att återförvisa ärendet angår miljönämnden och har gått miljönämnden emot. Allmänt sett krävs för att klagorätt ska föreligga att beslutet påverkar klagandens rättsliga ställning eller rör ett intresse som på något sätt erkänts av rättsordningen.

Länsstyrelsens beslut innebär att miljönämnden ska utreda klagomålet enligt miljöbalkens regler. Miljönämnden har i detta fall inte utövat tillsyn eller på annat sätt vidtagit någon åtgärd till skydd för de allmänna intressen som nämnden har att bevaka enligt miljöbalken eller andra föreskrifter. Endast det förhållandet att ärendet har återförvisats till miljönämnden innebär inte att beslutet ska anses ha gått nämnden emot. Mot denna bakgrund har miljönämnden inte haft rätt att överklaga länsstyrelsens beslut. Mark- och miljödomstolen borde alltså ha avvisat miljönämndens överklagande i stället för att ta upp det till prövning. Det fel som förekommit i rättegången vid miljödomstolen bör rättas genom att Mark- och miljööverdomstolen upphäver mark- och miljödomstolens avgörande och avvisar miljönämndens överklagande dit. Till följd härav står länsstyrelsens beslut fast.

Avgörandet får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Ulla Bergendal och Eywor Helmenius, referent, tekniska rådet Yvonne Eklund samt tf. hovrättsassessorn Henrik Jonsson (deltar inte i beslutet om prövningstillstånd).

Föredragande har varit Linn Glopestad

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2014-01-30
meddelad i
Växjö

Mål nr M 1069-13

KLAGANDE

Malmö Stad, miljönämnden
205 80 Malmö

MOTPARTER

1. B J

2. HSB Sundsfastigheter AB
HSB Turning Torso
211 15 Malmö

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Skåne läns beslut 2013-01-30 i ärende nr 505-23358-11, se bilaga 1

SAKEN

Återförvisning av ärende angående buller

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 257835

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 Växjö	Kungsgatan 8	0470-560 100 E-post: MMD.vaxjo@dom.se	0470-560 125	måndag – fredag 08:00-12:00 13:00-16:30

BAKGRUND

Miljönämnden i Malmö stad avskrev genom delegationsbeslut den 8 november 2011 ett ärende avseende klagomål från B J beträffande buller från hen-nes grannlägenhet. B J överklagade nämndens beslut till länsstyrelsen, som upphävde det och återförvisade ärendet till nämnden för fortsatt handläggning. Nämnden har nu överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

Miljönämnden yrkar att mark- och miljödomstolen ska upphäva länsstyrelsens beslut och fastställa nämndens beslut samt anföra i huvudsak följande.

B J påstår att det störande ljudet kommer från grannen O, som bor vägg i vägg med henne. Hon har själv kontaktat grannen och bett denne upphöra med ljudet, men detta har inte gett något resultat. Även en annan hyresgäst, V O, som bor under O, är störd av paret. B J har till sin anmälan till miljöförvaltningen bilagt ett brev från V O. I detta anger V O att hon kontaktat fru O och bett dem upphöra med störningen. Det är tydligt i detta brev att problematiken grundar sig på osämja grannar emellan. B J har även bilagt ett brev från den tidigare hyresgästen till hennes lägenhet, J. Under hennes tid som hyresgäst bodde även O i samma lägenhet som de gör nu. J uppger att hon normalt är känslig för ljud, men aldrig blivit störd under tiden hon bott där samt att hon aldrig hört de ljud B J beskrivit för henne. Miljöförvaltningen har gjort bedömningen att störningen är ett resultat av en osämja grannar emellan. Huruvida ljudet faktiskt finns eller inte kan miljöförvaltningen inte svara på, men det är tydligt att störningen har sin grund i mänskligt beteende, antingen från B Js och V Os sida eller från det eventuellt störande grannparet O. Miljöbalken kan inte användas för att ställa krav eller påverka enskilda individers beteende. Miljönämnden vidhåller därför att denna typ av störning istället bör lösas med stöd av annan lagstiftning, såsom hyreslagstiftningen och jordabalken.

– Nämnden åberopar en skrivelse från V O och en skrivelse från B J daterad den 15 februari 2013.

DOMSKÄL

B J har i den av miljönämnden bilagda skrivelsen daterad den 15 februari 2013 i och för sig uppgett att den störning som föranledde hennes anmälan till miljöförvaltningen har upphört. Hon begär emellertid att det ska göras en utredning beträffande ljudgenomsläpplighet, isolering m.m. Med hänsyn till detta samt övriga omständigheter i målet finns det skäl att pröva målet i sak, trots att störningen upphört.

I målet tillämpliga bestämmelser framgår av det överklagade beslutet.

Frågan om en störning orsakas av grannosämja eller av annat saknar betydelse vid bedömningen av vilka krav som enligt miljöbalken kan ställas på en fastighetsägare. Mark- och miljödomstolen instämmer i länsstyrelsens bedömning att det finns skäl att kräva utredning av ägaren till den aktuella fastigheten vad gäller ljudgenomsläpplighet etc. Det finns därvid standardiserade mätmetoder för att mäta ljudisolering mellan lägenheter. Mätningen behöver således inte ske i samband med ett störningstillfälle. Länsstyrelsen har därmed haft fog såväl för att upphäva nämndens beslut att avskryva ärendet som för att återförvisa ärendet till nämnden för fortsatt handläggning. Nämndens överklagande ska således avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV427)

Överklagande senast den 19 februari 2014.

Carl-Göran Heden

Bruno Bjärnberg

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Carl-Göran Heden, ordförande, och tekniska rådet Bruno Bjärnberg. Föredragande har varit beredningsjuristen Charlotte Engell.